

جولان شرکت‌های صهیونیستی در فضای شعارهای ضدصهیونیستی

علیرضا رضوی

◆ مقدمه

سرمایه‌داری و روش‌های زیانکارانه آن به عنوان کهن‌ترین و بلاخیزترین ریشه یهودآزاری^۱ از سوی بسیاری از محققان مطرح بوده و هست که به‌زعم مارکس که خود یهودی بود، این ویژگی به عنوان خصلت یهود^۲ همیشه در تاریخ مطرح بوده است که تبلور عینی آن را باید در نزول‌خواری یهودیان، که تنفر شدیدی را برانگیخته است، ناظر بود.

۱. حمید عنایت، *اسلام و سوسیالیسم در مصر و سه گفتار دیگر*، تهران، موج، ۱۳۵۰، ص ۱۱۱.

۲. اسرابیل شاهاک، *تاریخ یهود، مذهب یهود، بارسنگین سه هزاره*، ترجمه مجید شریف، تهران، چاپخش، ۱۳۷۶، ص

در واقع تمایل یهود نسبت به پول آنقدر زیاد و چشمگیر است^۱ که در بسیاری از موارد بدون ملاحظه دیگران منجر به اتخاذ روش‌هایی می‌شود که پول بیشتر با زحمت اندک و در سریع‌ترین زمان حاصل شود و ربا که از مصادیق بارز آن و مایه تنفر و انزجار تمام انسان‌ها و ادیان بوده است با صدها ترفند به ملل تحت حاکمیت، تممیل شده است.

ورنر سومبارت که یافته‌های تحقیقی خود را در کتابی تحت عنوان *یهودیان و حیات اقتصادی مدرن*^۲ به رشته تحریر درآورده است در تأیید بر این خصوصیت یهودیان می‌نویسد: از قرن پانزدهم به بعد، پیشرفت اقتصادی اروپا با پیشرفت یهود همزمان شد و یهودیان در بنیادگذاری اقتصاد امروزی اروپا سهم بزرگی ادا کردند. به عقیده سومبارت اگر روابط بازرگانی در اروپا

اگر بپذیریم که صهیونیسم، تداوم خواست و دنیاطلبی یهود و سیطره قدرت‌ها بر ممالک اسلامی است، آن‌گاه باید تنها روش مقابله با این رژیم و حامیان آن را، فشار مالی و اقتصادی بر آنها و ناکامی در مطامع اقتصادی دانست

جنبه بین‌المللی یافت و شبکه آن، به تدریج مناطق دیگر جهان را در برگرفت و اگر نظام بازرگانی اروپا از قرن پانزدهم به بعد پیوسته کارآمدتر و پرسودتر و عقلانی‌تر شد و به صورت امروزی خود درآمد و از اینها مهم‌تر اگر روحیه سرمایه‌داری در میان اروپاییان رسوخ کرد، همه تا اندازه زیادی نتیجه کوشش‌ها و البته سودجویی‌های یهودیان بوده است.^۲ وی در جای دیگری می‌گوید: پیدا شدن بورس که به منزله قلب فعالیت‌های اقتصادی امروزی

۱. برای آشنایی بیشتر با روحیات پول‌دوستانه و اساساً نسبت یهود با پول و منافع مادی رک: ژاگ اتلی، *یهودیان، جهان و پول*، ترجمه صیون الیاکمال، نیویورک، روزن، ۲۰۰۳.

۲. این کتاب با ترجمه رحیم قاسمیان توسط نشر ساقی در سال ۱۳۸۴ در تهران منتشر شده است.

۳. حمید عنایت، همان، ص ۱۰۱ - ۱۰۰.

است و رواج انواع برگه‌های بهادر، به ویژه برات و سفته نیز فرآورده نبوغ سوداگرانه یهودی است.^۱

این گرایش فاحش در کلام برخی بزرگان یهود از جمله ابن میمون، یعقوب بن عاشر و یوسف قزو به صورتی مشهود است که از یهودیت به عنوان دینی که جامع اوصاف روحیه سرمایه‌داری است^۲ نام می‌برند و عده‌ای دیگر آن را، دنیادوستی یهود می‌دانند و در سخن عده‌ای همچون لویناس نیز به صورتی طنز نمود می‌یابد که «نمی‌دانم که دنیا به یهودی نیاز دارد یا نه ولی مطمئنم که یهودی به دنیا نیاز دارد».^۳

حضرت امام: بدبختی یک مسلمینی است که اتکا پیدا بکنند یا ارتباط پیدا بکنند، یا پیمان ببندند با یک دولتی که الان دشمن اسلام است و در مقابل اسلام ایستاده است و غصب کرده است فلسطین را

گرایش شدید یهود به پول و سرمایه در ادوار مختلف تاریخی زبانه‌زد جوامع ساکن در آن بوده است و نمونه افراطی آن در رباخواری تا آن حد گسترش می‌یابد که در فرهنگ اروپایی، واژه یهود مترادف با رباخوار است^۴ و در سایر فرهنگ‌نامه‌ها این برابری یهود با رباخواری مرسوم بوده است.^۵

۱. همان، ص ۱۰۲.

۲. همان، ص ۱۰۳-۱۰۲.

۳. شیرین‌دخت دقیقیان، *نردبانی به آسمان*، نیایشگاه در تاریخ و فلسفه یهود، تهران، ویدا، ۱۳۷۹، ص ۵۲.

۴. عبدالله شهبازی، *زرسالاران یهودی و پارسی استعمار بریتانیا و ایران*، تهران، مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های

سیاسی، ۱۳۷۷، ج ۲، ص ۱۰۷.

۵. نظام شرابی، *امریکا و اعراب*، ترجمه عباس عرب، تهران، وزارت ارشاد، ۱۳۷۵، ص ۲۴.

◆ در جستجوی راه

اگر بپذیریم که صهیونیسم، تداوم خواست و دنیاطلبی یهود و سیطره قدرت‌ها بر ممالک اسلامی است، آن‌گاه باید تنها روش مقابله با این رژیم و حامیان آن را، فشار مالی و اقتصادی بر آنها و ناکامی در مطامع اقتصادی دانست. هم‌اکنون مصداق فشار اقتصادی، تحریم اقتصادی است که شریان حیات یهود و صهیونیسم در گرو آن است. در واقع می‌توان با اعمال همه‌جانبه تحریم اقتصادی رژیم صهیونیستی و حامیان آن، اهداف صهیونیسم از حضور در منطقه را ناکام نهاد و ادامه حیات آن را با مشکل مواجه نمود و منطقه را از شر ۶۰ سالگی آن راحت کرد؛ واقعیتی که بارها و بارها ملل مسلمان منطقه و رهبران مبارز بر آن وقوف داشته و تأکید کرده‌اند ولی متأسفانه از سوی دولت‌های عربی و اسلامی نادیده انگاشته شده و به صورت غیرمستقیم با رفع تحریم و عادی‌سازی به آن اجازه حیات داده شده است.

حضرت امام(س) در ادامه طرح نابودی اسرائیل به اشکال مختلف، روش‌های ممکن در محور این رژیم را قبل و پس از پیروزی انقلاب اسلامی بارها بیان می‌کنند.

ایشان در سال ۱۳۵۲ در پیامی به دول اسلامی می‌فرمایند:

دولت‌های ممالک نفت‌خیز اسلامی لازم است از نفت و دیگر امکاناتی که در اختیار دارند به عنوان حربه علیه اسرائیل و استعمارگران استفاده کرده، از فروش نفت به آن دولت‌هایی که به اسرائیل کمک می‌کنند خودداری ورزند.^۱

ضمن آنکه در جایی دیگر ارتباط با صهیونیست‌ها را تقبیح فرموده و بیان می‌کنند:

بدبختی یک مسلمینی است که اتکا پیدا بکنند یا ارتباط پیدا بکنند، یا پیمان ببندند با یک دولتی که الان دشمن اسلام است و در مقابل اسلام ایستاده است و غصب کرده است فلسطین را.^۲

ایشان تسلیم شدن به خواست دولت پویشالی اسرائیل و به خطر انداختن اقتصاد مملکت را

۱. فلسطین از دیدگاه حضرت امام(س)، تهران، مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، ۱۳۷۴، ص ۵۳.

۲. همان، ص ۳۰، از بیانات ایشان در ۱۳۴۳/۶/۱۸.

سند ضعف و نوکری و سند خیانت به اسلام و مسلمین دانستند.^۱

این خطاب‌های قراء و محکم در برابر حکومت پهلوی در حالی بیان می‌شد که ایشان از در

اختیار گرفتن بهترین زمین‌های کشور در

قزوین توسط شرکت‌های صهیونیستی

اطلاع داشتند^۲ و می‌دانستند که کالاهای

بسیاری از اسرائیل وارد می‌شود^۳ ضمن

آنکه از عملکرد صهیونیست‌ها در ایران

در مقاطع و وقایع مختلف آگاهی داشتند

و حتی از حضور اسرائیلی‌ها در جریان

کشتار مردم ایران در دوره پهلوی نیز

پرده برداشتند.^۴ حضرت امام(س)، تحریم

**حضرت امام: رابطه با اسرائیل و
عمال آن چه رابطه تجاری و چه
رابطه سیاسی، حرام و مخالفت با
اسلام است؛ باید مسلمین از
استعمال امتعه اسرائیل خودداری
کنند**

اسرائیل و شرکت‌های صهیونیستی را به عنوان یکی از شیوه‌های اجرایی استراتژی نابودی

اسرائیل مهم می‌دانستند و در مقام یک مرجع بیان کردند که: «رابطه با اسرائیل و عمال آن چه

رابطه تجاری و چه رابطه سیاسی، حرام و مخالفت با اسلام است؛ باید مسلمین از استعمال

امتعه اسرائیل خودداری کنند.»^۵ ایشان ضمن تکرار خطر دولت اسرائیل و عمال آن به ملت،

شیوه مقاومت منفی را با احتراز از معامله با آنها گوشزد می‌نمایند^۶ و در قبال کالاهای مهمی

همچون نفت، دولت‌های ممالک نفت‌خیز را ملزم به استفاده از نفت به عنوان یک حربه، علیه

۱. همان، از بیانات ایشان در نامه به هویدا در ۱۳۴۶/۱/۲۷.

۲. همان، ص ۳۷، از بیانات ایشان در ۱۳۵۷/۳/۱۰.

۳. همان، ص ۳۹، از بیانات ایشان در ۱۳۵۷/۹/۴.

۴. همان، ص ۴۱، از بیانات ایشان در ۱۳۵۷/۱۰/۲۴.

۵. همان، ص ۴۵، از بیانات ایشان در پیام به ملل و دول اسلامی در ۱۳۴۶/۳/۱۸.

۶. همان، ص ۵۰، تلگراف ایشان در مردادماه ۱۳۴۹.

اسرائیل می‌کنند و ملت ایران را در قبال این مهم بدین‌صورت مورد خطاب قرار می‌دهند که:
 ... حرام است که اینها اعتصاب نکنند، پیش خدا مؤاخذند، پیش ملت مؤاخذند اینها؛
 تماشان باید اعتصاب کنند تا یک قطره نفت بیرون نیاید. ملت ایران حاضر است که
 سرما بخورد و نفتش را اسرائیل نبرد که دارد اسلام را به هم می‌زند، دارد مسلمین را
 این‌قدر می‌کشد.^۱

این رویه حضرت امام(س) پس از انقلاب نیز این‌گونه به جهانیان اعلام می‌شود که: «ما کلیه
 روابطمان را با اسرائیل قطع خواهیم کرد، چراکه هیچ حقی برای موجودیت اسرائیل قائل
 نیستیم».^۲

ایشان نزدیک به دو ماه به پیروزی انقلاب اسلامی نیز می‌فرمایند: «ما اسرائیل را طرد
 خواهیم کرد و هیچ رابطه‌ای با او نخواهیم داشت؛ اسرائیل، دولت غاصب است و با ما دشمن».^۳
 این مواضع محکم به‌ویژه پس از پیروزی انقلاب آن‌قدر برای صهیونیست‌ها غیر قابل تحمل
 بود که حتی اشاعه آن نگاه و تفکر را به حال خود مضر و زیانبار می‌دانستند چه رسد به اینکه
 چنین ایده‌ای محقق شود. از همین رو به اشکال مختلف از ابتدای انقلاب اسلامی کابوس تحریم
 و قطع روابط با سایر کشورهای اسلامی همواره مغل و جان صهیونیست‌ها بود و به
 نحو مقتضی سعی در مخدوش کردن ایده حضرت امام داشتند. وقایع مربوط به فروش اسلحه
 به ایران در سال ۶۱، اوج اقدام صهیونیست‌ها در این مسیر بود که با جواب دندان‌شکن امام
 مواجه گردید؛ آنجایی که ایشان می‌فرمایند: «اگر اسرائیل انگشتش را به بحر محیط بزند، نجس
 می‌شود».^۴

۱. همان، ص ۴۰، از بیانات ایشان در ۱۳۵۷/۹/۲۵.

۲. همان، ص ۱۰۳، از بیانات ایشان در مصاحبه با مجله آلمانی /شپینگ، در ۵۷/۱۱/۱۶ کیهان.

۳. همان، ص ۹۸، از بیانات ایشان در مصاحبه با خبرنگار امریکایی در ۱۳۵۷/۹/۱۰.

۴. همان، ص ۱۷۳، از بیانات ایشان در ۱۳۶۱/۳/۱۱.

◆ تحریم در آینه قانون

اگرچه اتحادیه عرب با تأسیس دفتر تحریم و برپایی اجلاس‌های سالانه، سعی در زنده نگه داشتن بحث تحریم در کشورهای عربی و بعضاً اسلامی دارد، ولی متأسفانه بسیاری از

کشورهای عربی در عین مخالفت‌های ظاهری و نداشتن روابط سیاسی، به معامله کالا و فعالیت در عرصه اقتصادی با صهیونیست‌ها و کمپانی‌های صهیونیستی می‌پردازند که نمونه‌های بارز آن در مراکش، قطر، بحرین، امارات، اردن، مصر، موریتانی و... موجود است.

جمهوری اسلامی با ابتدا بر دیدگاه‌های حضرت امام(س) ضمن قطع رابطه و قطع صدور نفت و منع روابط اقتصادی با صهیونیست‌ها از تمام ظرفیت‌های قانونی کشور به منظور نهادینه کردن این ایده نیز استفاده نمود؛ به گونه‌ای که در چند قانون به شرح ذیل، ممنوعیت معامله با شرکت‌های صهیونیستی و حتی مجازات

ماده ۱. عقد هرگونه قرارداد - چه مستقیم و چه از طریق واسطه - با شرکت‌ها یا اشخاص مقیم اسرائیل یا با افراد تبعه اسرائیل یا افرادی که برای اسرائیل یا به نفع آن کشور کار می‌کنند، صرف نظر از محل اقامت آنان، برای کلیه افراد حقیقی یا حقوقی ممنوع می‌باشد؛ به ویژه زمانی که این‌گونه قراردادها در ارتباط با معاملات بازرگانی، عملیات بازرگانی یا هرگونه مبادله‌ای بدون توجه به ماهیت آن منعقد می‌شود

آنها به تصویب نمایندگان مردم رسیده و از سوی دولت به دستگاه‌های مربوطه ابلاغ شده است.

۱. ماده هشتم از قانون حمایت از انقلاب اسلامی مردم فلسطین مصوب ۱۹ اردیبهشت ۱۳۶۹

مجلس شورای اسلامی:

هر نوع برقراری رابطه اقتصادی و تجاری و فرهنگی با کمپانی‌ها و مؤسسات و شرکت‌های

وابسته به صهیونیستها در جهان ممنوع می‌باشد.

تبصره: وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران موظف است ظرف مدت یک سال در حد امکان، لیست کامل شرکت‌ها و مؤسسات و کمپانی‌های صهیونیستی را در سطح جهان شناسایی و به مجلس شورای اسلامی و هیئت دولت ارائه نماید.

۲. قانون واحده اسلامی در مورد تحریم اسرائیل مصوب ۲۹ شهریور ۱۳۷۱ مجلس شورای اسلامی:

این قانون که به عنوان کنوانسیون مصوب پنجمین اجلاس سران کشورهای اسلامی به تاریخ ۱۹۸۷ (۱۳۶۵) در کویت بود، توسط نمایندگان مجلس شورای اسلامی با لحاظ یک شرط که همانا اجرا از سوی تمام کشورها باشد، به تصویب رسید.

ماده ۱. عقد هرگونه قرارداد - چه مستقیم و چه از طریق واسطه- با شرکت‌ها یا اشخاص مقیم اسرائیل یا با افراد تبعه اسرائیل یا افرادی که برای اسرائیل یا به نفع آن کشور کار می‌کنند، صرف‌نظر از محل اقامت آنان،

برای کلیه افراد حقیقی یا حقوقی ممنوع می‌باشد؛ به ویژه زمانی که این‌گونه قراردادها در ارتباط با معاملات بازرگانی، عملیات بازرگانی یا هرگونه مبادله‌ای بدون توجه به ماهیت آن منعقد می‌شود. شرکت‌ها و مؤسسات ملی و خارجی که در اسرائیل دارای منافع، شعب یا نمایندگی هستند نیز باید از انجام هرگونه

ماده ۵. دولت موظف است تمهیدات لازم در جهت جلوگیری از واردات کالاها و انعقاد قرارداد با شرکت‌هایی که سهامداران اصلی آنها بنگاه‌های صهیونیستی می‌باشند را فراهم نماید

معامله با شرکت‌ها و اشخاص فوق‌الذکر خودداری کنند.

ماده ۲. ورود و مبادله و تجارت هرگونه کالا و محصولات و نیز اسکناس و سایر دارایی‌های قابل انتقال اسرائیل در جمهوری اسلامی ایران ممنوع می‌باشد. هرگونه کالا و اجناسی که در

تولید آن حتی بخشی از محصولات اسرائیلی به کار رود، صرف نظر از نوع و میزان مصرف آن و بدون توجه به اینکه این کالاها به طور مستقیم یا غیرمستقیم از اسرائیل وارد شده‌اند، به عنوان یک کالای اسرائیلی محسوب می‌گردد. محصولات و کالاهایی که مجدداً از اسرائیل با کشتی حمل شوند، یا در خارج از اسرائیل به منظور صدور به حساب خود یا یکی از اشخاص یا شرکت‌های مذکور در ماده (۱) ساخته شوند، به عنوان یک کالا یا مال‌التجاره اسرائیلی محسوب می‌شوند.

ماده ۳. در مواردی که توسط مقامات ذیصلاح تصریح می‌گردد، واردکننده، موظف است نسبت به تهیه گواهی مبدأ که در آن مشخصات زیر درج شده، اقدام کند.

الف. مدرکی دال بر تأیید نام کشور تولیدکننده؛

ب. مدرکی دال بر تأیید اینکه از هیچ نوع مواد اسرائیلی در تولید کالاهای مربوطه به هر نسبتی استفاده نشده است.

ماده ۴. دستگاه‌های ذیصلاح با اخذ تدابیر و اقدامات لازم باید از صدور کالاهای تعیین شده در کنفرانس LIAISON OFFICERS به هر کشور خارجی یا کشورهایی که ثابت شده مجدداً به اسرائیل صادر می‌شود، خودداری کنند.

ماده ۵. مفاد مندرج در مواد (۲)، (۳) و (۴) در مورد کالاهایی لازم‌الاجرا است که وارد منطقه تجارت آزاد در جمهوری اسلامی ایران می‌شوند یا از این طریق صادر می‌گردند. این مفاد همچنین در مورد کالاهایی که در قلمروهای جمهوری اسلامی تخلیه شده یا به صورت ترانزیت از این قلمروها با نام اسرائیل یا فرد یا شرکتی عبور می‌نماید که مقیم اسرائیل است یا در آن کشور قرار دارد نیز لازم‌الاجرا است مشروط بر آنکه چنین اقدامی مغایر با مفاد موافقت‌نامه‌های بین‌المللی که آن کشور عضو آنها است، نباشد.

ماده ۶. عرضه کالاها و محصولات منظور در ماده (۲) یا فروش، خرید و اکتساب این‌گونه کالاها ممنوع می‌باشد؛ هر نوع معامله به صورت هبه یا اکتساب ممنوع است.

هر معامله به صورت هبه یا صرفاً معامله، در اجرای مفاد این ماده، به عنوان فروش و یا

خرید محسوب می‌گردد.

ماده ۷. هر فردی که مفاد مواد (۱)، (۲) و (۳) را نقض کند طبق قوانین هر یک از دولت‌های

عضو، به خاطر داد و ستد با اسرائیل مجازات خواهد گردید. در کلیه موارد، کالاهای توقیف‌شده به نفع دولت مربوط ضبط خواهد شد؛ به علاوه وسایل نقلیه مورد استفاده در این معامله پس از شناسایی صاحبان آن، مصادره خواهد گردید.

ماده ۶. وزارت امور خارجه مکلف است گزارش اجرای این قانون را هر دو هفته یک بار به کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی ارائه نماید

ماده ۸. مجازات مصرح در ماده قبل به

استثنای مصادره، در صورتی به حالت تعلیق درخواهد آمد که شخصی (وقتی بیش از یک فرد باشد) که پیشقدم شده و اطلاعاتی در مورد سایر شرکت‌کنندگان در معامله فوق را در اختیار دولت قرار دهد، اطلاعات وی پرده از این معامله بردارد.

ماده ۹. احکام صادره از سوی دادگاه در ارتباط با اعمالی که مغایر مفاد این قانون صورت پذیرفتند به هزینه شخص خاطی چاپ و چنین احکامی به حروف درشت و به مدت سه ماه بر سر در شرکت‌های بازرگانی، کارخانه‌ها و مغازه‌های خاطیان نصب می‌گردد و چنانچه نسبت به تغییر مکان، پنهان کردن یا از بین بردن رأی صادره اقدام گردد، شخص خاطی حداکثر به سه ماه زندان یا پرداخت ۱۰۰ سکه بهار آزادی یا معادل آن و یا هر دو مورد محکوم می‌گردد. ماده ۱۰. به هر شخصی اعم از مقام دولتی یا غیره که در کشف کالاهای تحریم‌شده و یا ایجاد تسهیلاتی به منظور مصادره این کالاها کمک کند، از طریق اداری جایزه‌ای تعلق خواهد گرفت.

ارزش جایزه تعیین‌شده معادل ۲۰ درصد ارزش کالاهای مصادره‌شده می‌باشد مگر اینکه به موجب قوانین محلی جایزه‌ای با درصد بالاتری مقرر شده باشد. چنانچه بیش از یک فرد،

مستحق دریافت جایزه باشد مبلغ جایزه با در نظر گرفتن میزان تلاش هر یک از آنان در عملیات بین آنها تقسیم می‌گردد.

ماده ۱۱. هر نوع عملی که مغایر با مفاد این قانون یا قطعنامه‌های آن صورت پذیرد باید توسط اشخاص مسئول این کار در هر کشور و مطابق با اختیارات قانونی و وظایف محوله به آنان، اثبات گردد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن قانون واحده اسلامی در مورد تحریم اسرائیل شامل یازده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و نهم شهریور ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و یک مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۱/۷/۵ به تأیید شورای نگهبان رسیده است. /ن

رئیس مجلس شورای اسلامی

علی‌اکبر ناطق نوری

۳. ماده پنجم و ششم از قانون الزام دولت به حمایت همه‌جانبه از مردم مظلوم فلسطین، مصوب ۱۵ دیماه ۱۳۸۷ مجلس شورای اسلامی:

ماده ۵. دولت موظف است تمهیدات لازم در جهت جلوگیری از واردات کالاها و انعقاد قرارداد با شرکت‌هایی که سهامداران اصلی آنها بنگاه‌های صهیونیستی می‌باشند را فراهم نماید.

ماده ۶. وزارت امور خارجه مکلف است گزارش اجرای این قانون را هر دو هفته یکبار به کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

۴. اصلاح قانون حمایت از انقلاب اسلامی مردم فلسطین با تأکید بر تحریم کالاهای صهیونیستی (به شرح ذیل):

الف. ممنوعیت تبلیغ کالاها و شرکت‌های صهیونیستی از رسانه ملی؛

ب. تشکیل کمیته‌ای مرکب از نمایندگان وزارتخانه‌های امور خارجه، اقتصاد و دارایی،

بازرگانی، اطلاعات، نفت و بانک مرکزی و سازمان صدا و سیما با هدف شناسایی شرکت‌ها و کالاهای صهیونیستی و تهیه فهرستی کامل از این شرکت‌ها و اشخاص حقیقی و حقوقی مرتبط با موضوع قانون.

◆ تحریم صهیونیست‌ها در عمل

بدون شک با وجود استراتژی محکم و غیر قابل تغییر نظام اسلامی ایران در قبال معضل صهیونیسم، نمی‌توان در ظاهری بودن قوانین و یا تغافل از آن حکم داد. ولی سؤالی که مطرح

است آن است که آیا این قوانین که تعداد آن نیز بدون توجه به راهکارهای اجرایی در حال افزایش است، به صورت کامل به اجرا درآمده است؟ در واقع افکار عمومی داخلی با وجود قوانین محکم و صریح، در انتظار اجرای قوانین هستند و طبیعی است که مقامات مسئول باید در این خصوص، پاسخ لازم را به افکار عمومی ارائه نمایند. در عین حال نباید از تلاش صهیونیست‌ها برای رخنه، نفوذ و فعالیت تبلیغاتی در این عرصه غافل بود؛ کما اینکه برخی موارد از جمله درگیر شدن وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات برای راه‌اندازی اپراتور دوم و طرح مسئله قرارداد با شرکت ترک‌سل، که به

اگرچه هم‌اکنون لیستی مفصل از شرکت‌های صهیونیستی در سایت‌های متعدد، منتشر شده که کشورها را از ارتباط با آنها پرهیز می‌دهند، به رغم اینکه اسناد قابل قبولی در صهیونیستی بودن آن موجود نیست ولی به نظر می‌رسد که می‌بایست یک فعالیت تحقیقاتی از سوی مجری قانون به عنوان مرجع تشخیص در خصوص شرکت‌های مطرح صهیونیستی صورت پذیرد

ارتباطات صهیونیستی نیز معروف بود و دولت و مجلس و رسانه‌ها را در پاییز ۱۳۸۳ به آن مشغول کرد، نباید فراموش کرد؛ همچنین مسئله وزارت راه و ترابری در انعقاد قرارداد با شرکت تاو که به زعم بسیاری از آگاهان، امنیت ملی را نیز تهدید می‌کرد.

اگرچه هم‌اکنون لیستی مفصل از شرکت‌های صهیونیستی در سایت‌های متعدد، منتشر شده که کشورها را از ارتباط با آنها پرهیز می‌دهند، به رغم اینکه اسناد قابل قبولی در صهیونیستی بودن آن موجود نیست ولی به نظر می‌رسد که می‌بایست یک فعالیت تحقیقاتی از سوی مجری قانون به عنوان مرجع تشخیص در خصوص شرکت‌های مطرح صهیونیستی صورت پذیرد تا وابستگی صهیونیستی شرکت‌هایی همچون نستله، کوکاکولا، زیمنس کاترپیلار نیز مانند شرکت شل برای همگان آشکار شود و افکار عمومی با دریافت اطلاعات دقیق از دولت و مسئولان، اجرای قانون را از این مجرا مطالبه نمایند.